

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

SECȚIUNEA A PATRA

CAUZA LUNTRE ȘI ALȚII c. MOLDOVEI

*(Cererile nr. 2916/02, 21960/02, 21951/02, 21941/02, 21933/02, 20491/02,
2676/02, 23594/02, 21956/02, 21953/02, 21943/02, 21947/02 și 21945/02)*

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

15 iunie 2004

DEFINITIVĂ

15/09/2004

Această hotărâre poate fi subiect al revizuirii editoriale.

În cauza Luntre și alții c. Moldovei,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a Patra), în Camera compusă din:

Sir Nicolas BRATZA, *Președinte*,

Dl M. PELLONPÄÄ,

Dl J. CASADEVALL,

Dl S. PAVLOVSKI,

Dl J. BORREGO BORREGO,

Dna E. FURA-SANDSTRÖM,

Dra L. MIJOVIĆ, *judcători*,

și dl M. O'BOYLE, *Grefier al Secțiunii*,

Deliberând la 25 mai 2004 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărâre, care a fost adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află treisprezece cereri (nr. 2916/02, 21960/02, 21951/02, 21941/02, 21933/02, 20491/02, 2676/02, 23594/02, 21956/02, 21953/02, 21943/02, 21947/02 și 21945/02) depuse împotriva Republicii Moldova la Curte în conformitate cu prevederile articolului 34 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale („Convenția”) de către cincisprezece cetățeni ai Republicii Moldova, dl Gheorghe Luntre, dna Nina Voit, dl Pavel Maloman, dl Dumitru Tcacenco, dl Mihail Zverev, dna Lidia Abramov, dna Eudochia Volcov, dna Ianina Atnealov, dna Nina Ceaica, dl Dumitru Grișin, dna Tatiana Grișin, dl Pavel Epifanov, dna Nadejda Cleaușev, dna Ecaterina Bobîlev și dl Ivan Prozor („reclamanți”), la 31 octombrie 2001, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 11 martie 2002, 30 octombrie 2001, 25 mai 2002, 25 mai 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002 și, respectiv, la 25 februarie 2002.

2. Reclamanții au fost reprezentați de către dl Vitalie Iordachi, care a acționat în numele organizației non-guvernamentale „Juriștii pentru Drepturile Omului” cu sediul în Chișinău. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său, dl Vitalie Pârlog.

3. Reclamanții au pretins în conformitate cu articolul 6 § 1 al Convenției că datorită neexecutării hotărârilor din 17 septembrie 2000, 10 iulie 2000, 10 mai 2000, 25 august 2000, 10 mai 2000, 3 mai 2001, 15 martie 2001, 30 noiembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 18 octombrie 1999, 18 octombrie 1999, 14 decembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 10 mai 2000 și 10 mai 2000, dreptul lor ca o instanță să hotărască asupra drepturilor lor cu caracter civil a fost încălcat și că ei nu au putut beneficia de bunurile lor, fiind încălcat

astfel dreptul lor la protecția proprietății garantat de articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

4. Cererile au fost repartizate Secțiunii a Patra. La 4 februarie 2003 o Cameră din cadrul acelei Secțiuni a decis să comunice cererile Guvernului. În conformitate cu prevederile articolului 29 § 3 al Convenției, ea a decis ca fondul cererii să fie examinat concomitent cu admisibilitatea sa.

5. La 25 mai 2004 Camera a decis în conformitate cu articolul 42 (1) al Regulamentului Curții să conexeze cererile.

ÎN FAPT

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

6. Reclamanții sunt toți cetățeni ai Republicii Moldova și locuiesc în Republica Moldova. Ei s-au născut în 1932, 1920, 1928, 1919, 1925, 1927, 1923, 1969, 1930, 1919, 1923, 1929, 1928, 1923 și, respectiv, în 1922.

7. La 29 iulie 1994 și la 16 februarie 1995, Guvernul și Parlamentul au adoptat două hotărâri conform cărora depozitele anumitor categorii de persoane la Banca de Economii trebuiau indexate. În conformitate cu hotărârile respective, Ministerul Finanțelor trebuia să aloce fondurile necesare Băncii de Economii. Totuși, el nu a făcut acest lucru, iar Banca de Economii nu a putut executa hotărârile Parlamentului și Guvernului.

8. În anii 1999-2001 reclamanții au depus cereri de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor la Judecătoria Sectorului Râșcani solicitând compensații.

9. Printr-o hotărâre irevocabilă din 17 septembrie 2000 instanța i-a acordat dlui Gheorghe Luntre compensații în mărime de MDL 2,936¹.

10. Printr-o hotărâre irevocabilă din 10 iulie 2000 instanța i-a acordat dnei Nina Voit compensații în mărime de MDL 2,934².

11. Printr-o hotărâre irevocabilă din 10 mai 2000 instanța i-a acordat dlui Pavel Maloman compensații în mărime de MDL 733³.

12. Printr-o hotărâre irevocabilă din 25 august 2000 instanța i-a acordat dlui Dumitru Tcacenco compensații în mărime de MDL 734.50⁴.

13. Printr-o hotărâre irevocabilă din 10 mai 2000 instanța i-a acordat dlui Mihail Zverev compensații în mărime de MDL 733⁵.

¹ EUR 275

² EUR 248

³ EUR 65

⁴ EUR 66

⁵ EUR 65

14. Printr-o hotărâre irevocabilă din 3 mai 2001, instanța i-a acordat dnei Lidia Abramov compensații în mărime de MDL 2,934⁶.

15. Printr-o hotărâre irevocabilă din 15 martie 2001, instanța i-a acordat dnei Eudochia Volcov compensații în mărime de MDL 3,667.50⁷.

16. Printr-o hotărâre irevocabilă din 30 noiembrie 2000, instanța i-a acordat dnei Ianina Atnealov compensații în mărime de MDL 1,468⁸.

17. Printr-o hotărâre irevocabilă din 30 noiembrie 2000, instanța i-a acordat dnei Nina Ceaica compensații în mărime de MDL 734⁹.

18. Printr-o hotărâre irevocabilă din 18 octombrie 1999, instanța i-a acordat dlui Dumitru Grișin compensații în mărime de MDL 1,446.76¹⁰.

19. Printr-o hotărâre irevocabilă din 18 octombrie 1999, instanța i-a acordat dnei Tatiana Grișin compensații în mărime de MDL 1,301.76¹¹.

20. Printr-o hotărâre irevocabilă din 14 decembrie 2000, instanța i-a acordat dlui Pavel Epifanov compensații în mărime de MDL 2,130.69¹².

21. Printr-o hotărâre irevocabilă din 30 noiembrie 2000, instanța i-a acordat dnei Nadejda Cleașev compensații în mărime de MDL 733.50¹³.

22. Printr-o hotărâre irevocabilă din 10 mai 2000, instanța i-a acordat dnei Ecaterina Bobîlev compensații în mărime de MDL 733¹⁴.

23. Printr-o hotărâre irevocabilă din 10 mai 2000, instanța i-a acordat dlui Ivan Prozor compensații în mărime de MDL 733¹⁵.

24. La date nespecificate, reclamantii au depus plângeri cu privire la neexecutarea acestor hotărâri la Ministerul Justiției și Departamentul de Executare a Deciziilor Judecătorești. În răspunsurile lor, Ministerul Justiției și Departamentul de Executare a Deciziilor Judecătorești i-au informat că hotărârile nu puteau fi executate, deoarece, conform legislației relevante, nu au fost prevăzute fonduri pentru executarea hotărârilor, în bugetul de stat anual.

25. Între 22-30 aprilie 2003, după comunicarea cauzelor Guvernului, hotărârile au fost executate de către Ministerul Finanțelor.

⁶ EUR 254

⁷ EUR 313

⁸ EUR 138

⁹ EUR 69

¹⁰ EUR 122

¹¹ EUR 109

¹² EUR 197

¹³ EUR 69

¹⁴ EUR 65

¹⁵ EUR 65

II. DREPTUL INTERN PERTINENT

26. Prevederile relevante ale Codului de procedură civilă, în vigoare la acel moment, prevedeau următoarele:

Articolul 336. Hotărârile instanțelor de judecată și ale altor organe, care urmează să fie executate

Se execută conform regulilor stabilite de prezentul titlu al codului: 1) hotărârile, încheierile și deciziile date de instanțele de judecată în pricinile civile...

Articolul 338. Eliberarea titlului executor

Titlul executor se eliberează de către instanță creditorului-urmăritor, după ce hotărârea a rămas definitivă, cu excepția cazurilor de executare imediată, când titlul executor se eliberează imediat după darea hotărârii.

Articolul 343. Prezentarea documentului de executare silită spre executare

Executorul judecătoresc începe executarea hotărârilor la cererea persoanelor, enumerate în articolul 5 al prezentului cod, iar în cazurile prevăzute de alineatul al doilea al prezentului articol - în urma dispoziției judecătorului.

Articolul 349. Controlul asupra executării hotărârilor

Controlul asupra executării juste și la timp a hotărârilor judecătorești se exercită de către Departamentul de executare a deciziilor judiciare pe lângă Ministerul Justiției.

ÎN DREPT

27. Reclamanții pretind că dreptul lor ca o instanță să hotărască asupra drepturilor lor cu caracter civil a fost încălcat ca urmare a neexecutării de către autorități a hotărârilor din 17 septembrie 2000, 10 iulie 2000, 10 mai 2000, 25 august 2000, 10 mai 2000, 3 mai 2001, 15 martie 2001, 30 noiembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 18 octombrie 1999, 18 octombrie 1999, 14 decembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 10 mai 2000 și 10 mai 2000. Ei s-au bazat pe articolul 6 § 1 al Convenției care, în partea sa relevantă, prevede:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, ... de către o instanță ... care va hotărî ... asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil...”

28. În continuare, reclamanții au pretins că din cauza neexecutării hotărârilor în favoarea lor, ei nu au putut beneficia de bunurile lor, astfel, dreptul lor la protecția proprietății garantat de articolul 1 al Protocolului nr.

1 la Convenție a fost încălcat. Articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție prevede următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

I. ADMISIBILITATEA PRETENȚIILOR

29. Curtea consideră că pretențiile reclamantilor în temeiul articolului 6 § 1 și articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție ridică întrebări de drept care sunt suficient de serioase, încât determinarea lor să depindă de o examinare a fondului, și că nici un alt temei pentru declararea lor inadmisibile nu a fost stabilit. Curtea, prin urmare, declară aceste pretenții admisibile. În conformitate cu decizia sa de a aplica articolul 29 § 3 al Convenției (a se vedea paragraful 4 de mai sus), Curtea va examina imediat fondul acestor pretenții.

II. PRETINSA VIOLARE A ARTICOLULUI 6 § 1 AL CONVENȚIEI

30. În temeiul articolului 6 § 1 al Convenției, reclamantii s-au plâns de neexecutarea de către autorități a hotărârilor din 17 septembrie 2000, 10 iulie 2000, 10 mai 2000, 25 august 2000, 10 mai 2000, 3 mai 2001, 15 martie 2001, 30 noiembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 18 octombrie 1999, 18 octombrie 1999, 14 decembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 10 mai 2000 și 10 mai 2000.

31. Guvernul nu a negat că neexecutarea hotărârilor a constituit o violare a articolului 6 § 1 al Convenției.

32. Curtea reiterează că articolul 6 § 1 asigură oricărei persoane dreptul de a înainta orice pretenție cu privire la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil în fața unei instanțe judecătorești sau tribunal; în acest fel el cuprinde „dreptul la o instanță”, din care dreptul de acces, adică dreptul de a institui proceduri în fața instanțelor judecătorești în litigii civile, constituie un aspect. Totuși, acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părți. Ar fi de neconceput ca articolul 6 § 1 să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților aflate în litigiu – proceduri care sunt echitabile, publice și prompte – fără a proteja executarea hotărârilor judecătorești; a interpreta articolul 6 ca referindu-se în exclusivitate la accesul la o instanță și îndeplinirea procedurilor ar putea duce la situații incompatibile cu principiul

preeminenței dreptului, pe care Statele Contractante și-au asumat angajamentul să-l respecte atunci când au ratificat Convenția. Executarea unei hotărâri pronunțate de orice instanță trebuie, prin urmare, privită ca o parte integrantă a „procesului” în sensul articolului 6 (a se vedea *Hornsby v. Greece*, hotărâre din 19 martie 1997, *Reports* 1997-II, p. 510, § 40).

33. O autoritate de stat nu poate să invoce lipsa fondurilor și a spațiului locativ alternativ ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri. Firește, o întârziere în executarea unei hotărâri ar putea fi justificată de circumstanțe speciale. Dar întârzierea nu poate fi astfel, încât să prejudicieze esența dreptului protejat conform articolului 6 § 1 al Convenției (a se vedea *Immobiliare Saffi v. Italy* [GC], nr. 22774/93, § 74, ECHR 1999-V). În această cauză, reclamații nu trebuiau împiedicați să beneficieze de succesul obținut în urma litigiului, care se referea la plata compensațiilor.

34. Curtea notează că hotărârile favorabile reclamanților au rămas neexecutate pe parcursul unor perioade care au variat între patruzeci și două și douăzeci și patru de luni (până la 22-30 aprilie 2003, după ce cauzele au fost comunicate Guvernului de către Curte).

35. Prin omisiunea timp de mai mulți ani de a lua măsurile necesare pentru a executa hotărârile irevocabile în această cauză, autoritățile moldovenești au privat prevederile articolului 6 § 1 al Convenției de toate efectele benefice.

36. Prin urmare, a existat o violare a articolului 6 § 1 al Convenției.

III. PRETINSA VIOLARE A ARTICOLULUI 1 AL PROTOCOLULUI NR. 1 LA CONVENȚIE

37. În continuare reclamații pretind că datorită neexecutării hotărârilor în favoarea lor, ei nu au putut beneficia de bunurile lor, dreptul lor la protecția proprietății garantat de articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție fiind astfel încălcat.

38. Guvernul nu a negat că neexecutarea hotărârilor a constituit o violare a articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

39. Curtea reiterează că o „pretenție” poate constitui un „bun” în sensul articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, dacă ea este suficient de certă pentru a fi executorie (a se vedea *Stran Greek Refineries and Stratis Andreadis v. Greece*, hotărâre din 9 decembrie 1994, Seria A nr. 301-B, § 59).

40. Curtea notează că reclamații au pretenții executorii care rezultă din hotărârile din 17 septembrie 2000, 10 iulie 2000, 10 mai 2000, 25 august 2000, 10 mai 2000, 3 mai 2001, 15 martie 2001, 30 noiembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 18 octombrie 1999, 18 octombrie 1999, 14 decembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 10 mai 2000 și 10 mai 2000. Prin urmare, rezultă că imposibilitatea reclamanților de a obține executarea hotărârilor până la 22-30 aprilie 2003 a constituit o ingerință în dreptul lor la respectarea

bunurilor lor, așa precum este prevăzut în prima propoziție a primului paragraf al articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

41. Prin neexecutarea hotărârilor irevocabile, autoritățile naționale au împiedicat reclamantii să li se plătească compensațiile și să beneficieze de banii lor. Guvernul nu a prezentat nici o justificare pentru această ingerință, iar Curtea consideră că lipsa fondurilor nu poate justifica o astfel de omisiune (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Ambruosi v. Italy*, nr. 31227/96, §§ 28-34, 19 octombrie 2000).

42. Prin urmare, a existat o violare a articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

IV. APLICAREA ARTICOLULUI 41 AL CONVENȚIEI

43. Articolul 41 al Convenției prevede următoarele:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o violare a Convenției sau protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înalțelor Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei violări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă”.

A. Prejudiciul material

44. Reclamantii au solicitat următoarele sume de bani cu titlu de prejudiciu material suferit ca rezultat al neexecutării de către autorități a hotărârilor: dl Gheorghe Luntre – EUR 101, dna Nina Voit - EUR 105, dl Pavel Maloman – EUR 25, dl Dumitru Tcacenco – EUR 25, dl Mihail Zverev – EUR 25, dna Lidia Abramov – EUR 63, dna Eudochia Volcov – EUR 102, dna Ianina Atnealov – EUR 35, dna Nina Ceaica – EUR 23, dl Dumitru Grișin – EUR 69, dna Tatiana Grișin – EUR 64, dl Pavel Epifanov – EUR 64, dna Nadejda Cleaușev – EUR 23, dna Ecaterina Bobîlev – EUR 25 și dl Ivan Prozor – EUR 36.

45. Guvernul a considerat sumele pretinse excesive și a lăsat aprecierea prejudiciului material la discreția Curții.

46. Curtea consideră că reclamantii au suferit prejudicii materiale ca rezultat al neexecutării hotărârilor din 17 septembrie 2000, 10 iulie 2000, 10 mai 2000, 25 august 2000, 10 mai 2000, 3 mai 2001, 15 martie 2001, 30 noiembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 18 octombrie 1999, 18 octombrie 1999, 14 decembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 10 mai 2000 și 10 mai 2000. Curtea acordă dlui Gheorghe Luntre – EUR 101, dnei Nina Voit - EUR 105, dlui Pavel Maloman – EUR 25, dlui Dumitru Tcacenco – EUR 25, dlui Mihail Zverev – EUR 25, dnei Lidia Abramov – EUR 63, dnei Eudochia Volcov – EUR 102, dnei Ianina Atnealov – EUR 35, dnei Nina Ceaica – EUR 23, dlui Dumitru Grișin – EUR 69, dnei Tatiana Grișin – EUR 64, dlui

Pavel Epifanov – EUR 64, dnei Nadejda Cleaușev – EUR 23, dnei Ecaterina Bobîlev – EUR 25 și dlui Ivan Prozor – EUR 36.

B. Prejudiciul moral

47. Reclamanții au solicitat următoarele sume de bani cu titlu de prejudiciu moral suferit ca rezultat al neexecutării de către autorități a hotărârilor: dl Gheorghe Luntre – EUR 35,000, dna Nina Voit - EUR 30,000, dl Pavel Maloman – EUR 30,000, dl Dumitru Tcacenco – EUR 30,000, dl Mihail Zverev – EUR 30,000, dna Lidia Abramov – EUR 35,000, dna Eudochia Volcov – EUR 30,000, dna Ianina Atnealov – EUR 25,000, dna Nina Ceaica – EUR 25,000, dl Dumitru Grișin – EUR 25,000, dna Tatiana Grișin – EUR 25,000, dl Pavel Epifanov – EUR 30,000, dna Nadejda Cleaușev – EUR 30,000, dna Ecaterina Bobîlev – EUR 30,000 și dl Ivan Prozor – EUR 30,000.

48. Guvernul a contestat sumele pretinse de reclamanți, susținând că ele sunt excesive în lumina jurisprudenței Curții. El a declarat că în unele cauze simpla constatare de către Curte a unei violări a fost considerată ca o satisfacție echitabilă suficientă. Guvernul în continuare a citat cauza *Burdov v. Russia*, nr. 59498/00, ECHR 2002-III), unde reclamantului i s-au alocat EUR 3,000 cu titlu de prejudiciu moral.

49. Curtea consideră că reclamanților le-a fost cauzat un anumit stres și frustrare ca rezultat al neexecutării hotărârilor, mai ales având în vedere vârsta lor avansată și faptul că unicul lor venit este pensia de stat. Atunci când acordă o sumă de bani cu titlu de prejudiciu moral, suferit de fiecare reclamant, Curtea ia în considerație asemenea factori precum vârsta reclamantului, venitul său personal, durata procedurilor de executare și alte aspecte relevante. Ea acordă dlui Gheorghe Luntre – EUR 1,000, dnei Nina Voit - EUR 1,000, dlui Pavel Maloman – EUR 1,000, dlui Dumitru Tcacenco – EUR 1,000, dlui Mihail Zverev – EUR 1,000, dnei Lidia Abramov – EUR 1,000, dnei Eudochia Volcov – EUR 500, dnei Ianina Atnealov – EUR 700, dnei Nina Ceaica – EUR 900, dlui Dumitru Grișin – EUR 1,000, dnei Tatiana Grișin – EUR 1,000, dlui Pavel Epifanov – EUR 900, dnei Nadejda Cleaușev – EUR 900, dnei Ecaterina Bobîlev – EUR 1,000 și dlui Ivan Prozor – EUR 1,000.

C. Costuri și cheltuieli

50. Dl Gheorghe Luntre, dl Pavel Maloman, dl Mihail Zverev și dl Ivan Prozor au pretins câte EUR 1,000 fiecare cu titlu de costuri de reprezentare. Ei s-au bazat pe contractele încheiate cu avocatul lor, conform cărora costurile vor fi plătite numai în caz de succes.

51. Dna Nina Voit, dl Dumitru Tcacenco, dna Lidia Abramov, dna Eudochia Volcov, dl Pavel Epifanov, dna Nadejda Cleaușev și dna

Ecaterina Bobîlev au pretins câte EUR 50 fiecare, în timp ce dna Ianina Atnealov, dna Nina Ceaica, dl Dumitru Grișin și dna Tatiana Grișin au pretins câte EUR 25 fiecare, pentru cheltuielile de secretariat pe care le-au suportat în fața Curții.

52. Guvernul nu a fost de acord cu sumele pretinse, declarând că ele sunt excesive și că reclamantii nu au dovedit preținsele cheltuieli de reprezentare.

53. Curtea reamintește că pentru ca costurile și cheltuielile să fie rambursate în temeiul articolului 41 al Convenției, trebuie stabilit faptul dacă ele au fost necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime (a se vedea, spre exemplu, *Nilsen and Johnsen v. Norway* [GC], nr.23118/93, § 62, ECHR 1999-VIII).

54. În conformitate cu articolul 60 § 2 al Regulamentului Curții, trebuie prezentată o listă detaliată a tuturor pretențiilor, în lipsa căreia Camera poate respinge pretențiile în totalitate sau în parte.

55. Curtea poate să se bazeze, în evaluarea sa, pe elemente precum numărul de ore lucrate de avocat și tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru. Totuși, deoarece reclamantii nu au prezentat o astfel de informație, Curtea decide să nu aloce nici o sumă cu titlu de costuri și cheltuieli (a se vedea *Amihalachioaie v. Moldova*, nr. 60115/00, § 48).

D. Dobânda

56. Curtea consideră că este corespunzător ca dobânda să fie calculată în funcție de rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, la care vor fi adăugate trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA ÎN UNANIMITATE

1. *Declară* cererile admisibile;
2. *Hotărăște* că a existat o violare a articolului 6 § 1 al Convenției;
3. *Hotărăște* că a existat o violare a articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție;
4. *Hotărăște*
 - (a) că statul pârât trebuie să plătească, în termen de trei luni de la data la care hotărârea devine definitivă în conformitate cu articolul 44 § 2 al Convenției:
 - dlui Gheorghe Luntre – EUR 101 cu titlu de prejudiciu material și EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral,

- dnei Nina Voit – EUR 105 cu titlu de prejudiciu material și EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dlui Pavel Maloman – EUR 25 cu titlu de prejudiciu material și EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dlui Dumitru Tcacenco – EUR 25 cu titlu de prejudiciu material și EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dlui Mihail Zverev – EUR 25 cu titlu de prejudiciu material și EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dnei Lidia Abramov – EUR 63 cu titlu de prejudiciu material și EUR 800 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dnei Eudochia Volcov – EUR 102 cu titlu de prejudiciu material și EUR 800 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dnei Ianina Atnealov – EUR 35 cu titlu de prejudiciu material și EUR 700 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dnei Nina Ceaica – EUR 23 cu titlu de prejudiciu material și EUR 900 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dlui Dumitru Grișin – EUR 69 cu titlu de prejudiciu material și EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dnei Tatiana Grișin – EUR 64 cu titlu de prejudiciu material și EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dlui Pavel Epifanov – EUR 64 cu titlu de prejudiciu material și EUR 900 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dnei Nadejda Cleaușev – EUR 23 cu titlu de prejudiciu material și EUR 900 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dnei Ecaterina Bobîlev – EUR 25 cu titlu de prejudiciu material și EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral,
 - dlui Ivan Prozor – EUR 36 cu titlu de prejudiciu material și EUR 1,000 cu titlu de prejudiciu moral;
- (b) ca aceste sume să fie convertite în valuta națională a statului pârât conform ratei aplicabile la data executării hotărârii, plus orice taxă care poate fi percepută;
- (c) că, de la expirarea celor trei luni menționate mai sus până la executarea hotărârii, urmează să fie plătită o dobândă la sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întârziere, plus trei procente;

5. *Respinge* restul pretențiilor reclamantilor cu privire la satisfacția echitabilă.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 15 iunie 2004 în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 al Regulamentului Curții.

Michael O'BOYLE
Grefier

Nicolas BRATZA
Președinte